

сгоритъ, тогда познаѣмъ, ѿкъ добраа и истиннаа естъ
ваѣша вѣра, и великъ Богъ твою проповѣдаемый. Пр-
хѣрей же оуповаа на Бога, повелѣ огнь великъ возжеши
предъ всѣми, и воздѣвъ рѣцѣ на небо, помолися гла-
гола: прослави ѿма твоѣ, Христѣ Боже. И сѣ рѣкъ, воз-
ложи книгѹ Евангеліе сватѣе на огнь, и не сгорѣ книга.
Всѣмъ во дровамъ сгорѣвшимъ, и огню оугасшѹ, ѡбръ-
теса Евангеліе цѣло, ни малѹ ѿ огня врежденно. То
чѣдо видаше людіе, мнози вѣроваша во Христа, и кре-
стишася. Ёще крестіся Руссія во дни великаа княгини
”Ольги, жены великааго Князя Руссійскааго ”Игора Рѹ-
риковича, матері Святославоу, бабы же Владиміровы:
та, ѿкоже въ житіи еа пишется, шѣши въ Царьградъ,
пріа сватѹ Христіанскѹ вѣрѹ, и наречена бысть во
сватѣмъ крещеніи Елена. Возвратившися же ѡтѹдѹ, мно-
гіа въ Ріевѣ и прочіихъ Руссійскихъ градѹхъ къ вѣрѣ
и крещенію сватѹмъ приведе, ѡвѣче всѹхъ просвѣтити
не возможе: ѿбо и сына своего Святослава никакоже оу-
вѣщати могае ко пріятію Христіанства. Тѣмъ кре-
щеніемъ въ Русіи, прѣжде Владиміра бывшимъ, не воз-
може разширитися и оутвердитися сватѹ вѣра, ѡво
частыхъ ради враней, ѡво же князей ради, нечестивомѹ
ѿдолопоклонничествѹ вдавшихся. Конечнѣе же всѹ Рус-
сія просвѣтися во дни великааго Князя Владиміра,
томѹ самомѹ первѣе просвѣщшѹся, и пѹть спасеніа и-
стинный познавшѹ, и всѹхъ на той наставлявшѹ, ѡво ѡ-
бразомъ своего благочестіа, ѡво же Монаршескимъ сво-
имъ повелѣніемъ. Начася же то просвѣщеніе сїце:

Прославившѹся Владимірѹ храбростію, самодерж-
ствомъ и величествомъ царства своего, паче иныхъ ца-
рей и князей во всей подсолнечной, начаша приходить
къ немѹ разлічнїи народы, хваляще томѹ свою вѣрѹ.